

Väinö Paloranta
Kuolema ja
maailmankaikkeus

Kuolema ja maailmankaikkeus

VÄINÖ PALORANTA

Kuolema ja maailmankaikkeus

© Väinö Paloranta 2016

Kansikuva: Väinö Paloranta

Päällys ja taitto: Books on Demand

Kustantaja: Books on Demand GmbH, Helsinki, Suomi

Valmistaja: Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-330-974-6

1) Kuolemasta ja maailmankaikkeudesta

Siinä sitä onkin tietämistä ja tutkimista, kuinka kaikki tietoisesti oikein tapahtuu, ja mitä on sen jälkeiset tapahtumat, on meille tietämätön tilanne. Nekin, joiden pitäisi tietää, kuten lääkärit ja terveysalan professorit. Varmaa kuitenkin on, että kaikille eläville olennoille se jossain vaiheessa tulee, mutta kyllä ne ovat siitä asiasta yhtä tietämättömiä kuin kuka meistä tahansa joukostamme. Terveysalan pomothan ovat parantaneet ihmisiä ja eläimiä, jotka ovat olleet jo kuolemaisillaan, mutta kun se kuoleman lopullinen hetki koittaa, niin kyllä kuolema tulee, eikä voi kukaan auttaa. Tässä kuolematilanteessa on kuitenkin jotain arvoituksellista, yritetään nyt miettiä sitä tilannetta. Kun tiedämme sen, mitä lääketiede osaa ja tietää, niin ihmetyttää se, missä on heidän tietonsa ja taitonsa kuolematilanteessa, kun he eivät voi siinä tilanteessa enää palauttaa elämää. Kun on vaikea sairaus, niin he kyllä osaavat odottaa sitä lähdön hetkeä ja ovat tietoisia sen väistämättömästä tulemisesta, mutta kun se saattaa tulla ihan odottamattakin ja täysin asiasta mitään tietämättä, että ei ehditä, eikä voida tehdä mitään, vaan se loppu tulee. Siinä tuleekin se asian ihmeellisin kohta, kun ei voida tehdä mitään. Ei vaikka olisi kuinka paljon mahdollisuuksia vaihtaa uusia osia, joita nykyään jo on valtavat määrät, ja toimivat hyvin monissa tilanteissa, mutta tässä kuolematilanteessa yritykset on turhia. Tunne on niin kuin se olisi häipynyt pois koko tilanteesta. Mennyt omille teilleen. Tiedemiehet ovat kyllä todenneet, että on olemassa sellainen kuin harmaa aine, eli näkymätöntä ainetta. Se onkin harmi siinä mielessä, että se, mitä me ihmiset emme omin silmin näe, siitä me emme tiedä mitään. Niinpä tämä harmaa aine ja alue on meille täysi tuntematonta aluetta, josta me emme tiedä mitään muuta kuin sen, mitä tiedemiehet ja naiset ovat todenneet ja havainneet. Tähdethän vetävät ja työntävät toisiaan painoja vetovoiman vaikutuksesta toisiaan, että ei tule yhteentörmäyksiä. Mutta jos onkin

kyse ryhmästä, niin kuin galaksit ovat, niin silloin ei päde nämä veto-voiman lait. Tiedemiehet tulivatkin siihen päätelmään, että harmaan aineen täytyy ohjata galaksin kulkureittiä, mutta kun se on näkymättöntä, niin siitä ei voi tehdä kuin päätelmiä, että asian täytyy niin olla. Tässä kuolematilanteessa asiat on samalla tavalla, että ei oikeasti tiedetä, mitä siinä tilanteessa tapahtuu. Perin kummallista kuitenkin on asiassa se, kun mitkään elvytystoimet ei auta kuoleman tilanteessa. Se vain tulee, kaikista nykyajan tiedoista huolimatta. Monille se tapahtuu vallan arvaamatta, ilman minkäänlaista ennakkovaroitusta. Se on tietämätön paikka, mitä näkymättömässä maailmassa tapahtuu ja liikkuu. Se olisi tieteeltä ihme tempu, jos ne saisi näkymättömän näkyväksi. Tämä näkymätön minämme on kopio meistä kaikessa täydellisyydessään. Se vain, että me emme näe sitä tai häntä, mutta että hän on kaikista meidän toiminnoistamme tietoinen, eli täytyy olla, vaikka me emme tiedä siitä mitään. Se alue, missä tämä toinen minämme liikkuu. Siellä sen aineen on oltava vallan erilaista kuin tämä näkyvä aine. Ne eivät ole millään tavalla eivätkä missään muodossa ominaisuuksiltaan toistensa kaltaisia, eikä siis yhteen sopivia, vaikka ne voivat liikkua toistensa sisällä, lomittain, päällekkäin ja sisäkkäin. Se aine on meille täysin tuntematon. Tässä tilanteessa se tekee kuolemastammekin niin arvoituksellisen. Kun on kaksi näin eri-laista maailmaa, niin siinä kyllä ihmisen tietämiset loppuu alkutekijöihin. Eihän tämä ole mitään totuuteen perustuvaa kirjoittamista, mutta voihan kirjoitus olla kuvitteellistakin. Voinhan sitä minä kuvitella asioiden niin olevan ja miksikäs ei jokin toinenkin. Kuolemanhan tiedämme kaikille tulevan. Se laki on muuttumaton ja korjaamaton. Ei edes tiede voi sitä tapahtumaa miksikään muuksi tehdä. Tämä näkymätön maailma, siitä emme tiedä muuta kuin sen, että se on kyllä olemassa, mutta täysin meidän silmiltämme näkymättömissä. Maailmankaikkeus on kuitenkin niin valtavan suuri. Ja vaikka me emme sitä kokonaisuudessaan näekään, niin tiede voi kuitenkin todistaa sen suuruuden kiikareiden ja kameroiden avulla. Meidän pelkillä silmil-

lämme siitä ei sitä voida nähdä kuin ihan aavistuksen verran. Mitä kaikkea siellä on ja mitä sinne mahtuu, voimme vain arvailla. Arvailla voi vain sitäkin, että voisiko siellä olla koko kuolleet ja eläneet lajit. Sehän on niin valtava porukka, että kyllähän sitä tilaa pitäisi ollakin sille määrälle. Eihän siellä kuitenkaan ole mitään esteitä kulkemiselle, ja emmehän tiedä, miten ne liikkuvat. Onko se lentämistä, liitämistä, vai samanlaista liikkumista kuin täällä maapallon päälläkin. Tämän kaiken näemme sitten kuoleman jälkeen, jos näemme, mutta näin me toivomme näkevämmme, että onko meillä tämän maallisen elämän jälkeen vielä toinen ja loputon **elämä**. Kun ajatellaan maailmankaikkeutta kaikkine mahdollisuuksineen ja mahdottomuuksineen ja josta kukaan maapallon päällä elävä ihminen ei ole täysin perillä. Suurin hämmästyksistä on galaksien liikkeet, joiden liikkeistä tiedemiehet ovat todenneet, että niiden liikkeitä ohjaa harmaa, eli näkymätön aine. Kaikkien muiden taivaankappaleiden liikkeitä tiedemiesten mukaan hoitaa paino ja vetovoiman lait. Galakseillahan ei ole mitään tällaista kiinteää yhteistä voimaa, vaan ne voimat ovat yksilökohtaisia. Tästä galaksien liikkeestä tuleekin ihmeellinen ajatus. Me ihmisethän puhumme ja kuvittelemme Jumalasta, että se on meidän kaltaisemme ja näköisemme. Voisiko se olla muunkin näköinen ja kaltainen, ja vaikka meidän silmiltämme täysin näkymätön? Maailmankaikkeus on ihmeitä täynnä. Kyllähän sinne tämä ihme vielä mahtuu. Kun sanotaan, että Jumala on aina läsnä, niin silloin se toden totta on aina läsnä ja lähellämme. Kyllähän se on galaksien määrä iso, että ei sitä millään lammaspaimenen sauvalla ohjata, ja jos ne alkaisivat törmäillä toisiinsa, niin kyllähän siinä ryminä kävisi, eikä siinä pääsisi mihinkään piiloutumaankaan, eikä siellä ole mitään riippusiltoja, joita pitkin voisi paeta. Se tapaus kuolema, niin palataanpa siihen. Sehän on sen jälkeen myös näkymätön tapahtuma. Surraan vain ja muistellaan tapahtunutta poismenona tietämättä, mihin meni. Se poismenohan on meille myös tietämätön asia. Mehän olemme tottuneet tietämään vain ne asiat, jotka silmillämme näemme. Vain siihen me uskomme,

ja se on meidän uskomme. Jumalaan ja Raamattuun kyllä uskomme on kovalla pohjalla, mutta minkälaiseen Jumalaan? Siinä meidän tietämyksemme on oman uskomme varassa.

Maailmankaikkeudestahan oli jo jutustelua, jatkan siitä nyt vielä. Sehän on niin suuri ja laaja, että sitä on vaikea sanoin kuvailla. Galaksejakin on peräti 100 miljardia kappaletta. Vielä suuremman luvun mukaan 1000 tuhatta miljardia kappaletta. Onkohan maapallolla edes sääskiä niin paljon? Kyllä sellaisessa parvessa ohjaamista riittää. Siinä parvessa kun on linnut vähän isompia ja vaarallisempia suuruutensa vuoksi. Eiväthän ne muuten vaarallisia ole, mutta se isous ja suuruus, että kyllä siinä ryminä ja rytinä käy, ja tulee pahaa jälkeä. Galaksithan koostuvat pääasiassa tähdistä, mutta onhan siellä planeettojakin. Niiden paljoudesta ei ole minkäänlaista tietoa. Ne kun ei loista minkäänlaista valoa, niin niitä ei näe, eikä voi laskea siitä syystä. Niin että laskematta jää, eivät ole edes tältä meidän omalta linnunradalta nähneet eivätkä löytäneet montakaan planeettaa. Tähdethän ovat sellaisia, että niitä ei voi elävä olento lähestyä. Kyllä siinä hullusti kävisi. Planeetalle ihminenkin voisi kuka ties laskeutua. Sen asian eteen tehdään kyllä töitä, että löydettäisiin sellainen varaplaneetta, jos tällä planeetalla sattuisi joku pahempi katastrofi. Tämä meidänkin galaksimme on niin tuntematon, että sopivan planeetan löytäminen on kyllä hyvin vaikeaa, mutta kyllähän sitä aina yrittää sopii. Galakseissa kun ei ole minkäänlaista ohjauslaitetta. Ei ole peräsintä, ei purjeita eikä ohjauspyörää, mutta kyllä se vain eteenpäin menee. Ei ole minkäänlaista talutushihnaa, josta sitä kuljettaisi. Täytyy vain luottaa, että kai se mennä osaa. Kun niitä menijöitä on miljardeja, niin luulisi siinä kolinan käyvän, mutta eivät ne tarvitse korvalappuja eivätkä minkäänlaista pajupilliä. Eivätkä ne pelkää korkeutta. Ei niillä ole korkean paikan kammoa. Sitä ei tiedä, mihin sieltä putoaisi, vaikka jonkun varpaille. Ei niillä ole siellä aikaa pelkoja miettiä. Vauhti on vain kova, eikä päättä saa huimata. Onhan siellä matkaseuraa sentään, vaikka ei siellä juttu oikein luista, mutta väliäkö hällä. Ilmansuunnatkin taitaa olla vähän

niin kuin vinksin vonksin, eikä siellä voi naapuriltakaan kysyä. Ne kun on sellaista hiljaista porukkaa, että ollaan vain niin kuin hissun kissun. Eihän siellä paljon mikään rymise eikä kolise, eikä kuulu muutaakaan melua. Mutta kyllähän siellä kuitenkin asioita tapahtuu aina aika paljonkin, vaikka me emme niistä mitään saa tietää. Planeettojen ja tähtien elämisiä päättyy ja uusia syntyy valtavat määrät, mutta meillä ei ole mahdollisuutta seurata niitä tapahtumia, sillä nämä kakki tapahtumat on niin kaukana meistä, että ei niitä pääse ihmissilmällä seuraamaan. Kaikki on vain laskennallisia arvioita, ja niitähän riittää. Ei niistä kaikista laskelmista ota selvää, eikä saa selville parhaat oppineetkaan. Kyllähän se aina hyvä olisi asioiden tietäminen, mutta jos asiat menevät oikein vaikeiksi ymmärtää, niin ei sekään ole ihan-teellinen asia. Kyllähän tieteelliset selitykset menevät joskus tajunnan yläpuolelle. Täytyy vain miettiä, että kyllähän ne ovat monesti pienetkin asiat tarpeellisia tieteessä. Ajatellaanpas vaikka mustaa aukkoa, siinä taitaisi olla pienetkin asiat avuksi. Kyllä se niin kummallinen aukko on. Ei taida olla mahdollisuuksia päästä millään tehdyllä miehittämättömällä aluksella sinne asti. On se niin paljon kaukana. Se olisi kuitenkin mielenkiintoinen tutkittava. On se niin paljon kummajaisia täynnä oleva kohde. Ei edes valo pääse sinne sisälle, joka jo sinänsä on ihme. Kyllähän siellä monenlaisia ihmeitä riittää. Jospas tässä mustassa aukossakin on tekijänä tämä näkymätön aine. Silloin asia muuttuukin mutkikkaaksi. Kuten jo aikaisemmin tuli kerrotuksi, että näkymätön aine ohjaa galaksien liikkeitä. Siinä syntyy aikamoinen pohdiskelu, että eikös siinä pidä silloin olla ajatus mukana. Siinhän ei riitä vain veto- ja painovoima. Nehän kyllä tähdet keskenään liikkuvat niillä voimilla. Tällä keskinäisellä parvellahan ei ole mitään ohjausta siitä, että mihin menevät. Menevät vain tietämättä mihin. Tämä tuokin asiaan kummallisen lisän. Eihän siellä maailmankaikkeudessa galaksien paljoudessa voida niin liikkua. Kyllähän siinä menossa täytyy olla ajatus ja suunnittelu mukana. Silloin siinä tulee esiin tietämätön asia, että kuka siellä ajattelee ja suunnittelee.

Tiedemiehethän ovat kyllä sanoneet, että niitä galakseja ohjaa näkymätön, eli tumma aine. Asiahan ei ole kuitenkaan ihan niin yksinkertaisesti muutettavissa eikä tiedotettavissa. Täytyyhän siihen löytyä tieteellinenkin lausunto, että odotellaan sitä nyt. Onhan se tietävien mukaan ollut sellainenkin kuin alkuräjähdykseksi kutsuttu. Se kyllä muistuttaa kaikkea muuta kuin todellista tietoa. Ensiksi siitä ei ole olemassa minkäänlaista todistetta, ja kun se räjähdys olisi pitänyt tapahtua yhtä aikaa koko maailmankaikkeudessa, ja miksi räjähdys? Tässä on otettava esiin tämä tumma aine. Sehän on ollut jo silloin olemassa, sen voimat ja vaikutukset on jätetty kertomatta, siitä kun ei ole tiedetty mitään. Senkin vuoksi on varmaan vaikeaa käsitellä näitä asioita samanaikaisesti, jotka ovat suuruusluokaltaan yhtä suuria. Se on niin helppoa, kun ei ole minkäänlaisia todisteita koko räjähdyksestä, vain tiedemiesten todistelut ja kertomukset. Jo se, että on ollut kuumuutta ja valtavia räjähdyksiä. Siinä kuumuudessa olisi pitänyt syntyä uutta ainetta ja paljon. Vaikka tähdet ovat kuumia syntyessään ja ovat sitä koko elämänkaarensa ajan, mutta se taas johtuu niiden sisässä olevasta fuusiokäynnistä, eikä mistään räjähdyksestä. Aurinko kyllä kuumentaa ympäristöään, mutta sekin johtuu sen sisäisestä fuusiokäymisestä. Sitäkin tapahtuu siellä sisällä jatkuvaa räjähdystä mutta sillä ei ole mitään tekemistä niin sanotun alkuräjähdyksen kanssa. Alkuräjähdys on niin utopistinen maailmankaikkeuden alkamiseksi, että ei siihen osaa muuta sanoa kuin että ei pidä paikkaansa. Kyllä varmaan on jo silloin ollut tumma aine olemassa, ja se, että mitä se on silloin touhunnut, on tietämätön paikka. Niin kuin on tietämättä se, että milloin maailmankaikkeus on alkanut ja millä tavalla. Kyllä ne on liian vanhoja asioita ihmisen tiedettäväksi ja ratkottavaksi. Se, että on todettu taustasäteilyä, joka olisi jonkun valtavan räjähdysten aikaan saamaa. Niitähän on läpi maailman iän ollut vastaaviakin räjähdyksiä, että on vaikea suoraan arvioida taustasäteilyn alkuperää. Siitä on sentään vierähtänyt niin pitkä aika, kun ei voida arvioida edes kuinka pitkä aika. Näinhän se on, että arvaaminen on tyystin eri asia

Olisi kivaa jos lähtiessämme
näkisimme maailmankaikkeuden
matkallamme sinne ikuisuuteen

9 789523 309746

ISBN: 978-952-330-974-6

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi